

Αιογένης Βαλαβανίδης

Όλοι γνωρίζουν έδῶ καὶ καιρὸ ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν ἐπέλεξε τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Προκαθήμενό του, τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο Α΄, γιὰ νὰ διευκολύνει τὴν ὑλοποίηση τῶν σχεδίων τῶν παγκοσμιοποιητικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἀμερικανικὴ διοίκηση χρησιμοποίησε τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἐπιρροή του στὸν ὀρθόδοξο κόσμο, γιὰ νὰ πετύχει τοὺς γεωπολιτικούς καὶ γεωστρατηγικούς στόχους τῆς. Ἔτσι, τὸ «Intermagazin» (intermagazin.rs) δημοσίευσε στὶς 30 Ἰουλίου 2016 ἕνα ἄρθρο μὲ τίτλο «Πῶς ἡ CIA προσπαθεῖ νὰ καταστρέψει τὴν Ὁρθοδοξία», στὸ ὁποῖο μετέφερε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ «Δόγμα τοῦ Ἁγῶνα κατὰ τῆς Ἀνατολῆς», τὸ ὁποῖο δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν διευθυντὴ τῆς CIA, Allen Welsh Dulles (Ὁ πρῶτος πολιτικὸς διευθυντὴς τῆς CIA), στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται οἱ ὁδηγίες γιὰ τὴν καταστροφή τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν ποὺ ὑπάρχουν στὶς ὀρθόδοξες χῶρες, δηλ. νὰ σβήσουν τὴν ἐθνικὴ συνείδηση τῶν πολιτῶν τους καὶ νὰ σπάσουν τὴ στρατιωτικὴ ἰσχὺ τῶν σλαβικῶν κρατῶν. Ἐπίσης, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωταρχικούς στόχους ἦταν καὶ παραμένει ὁ κατακερματισμὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Αὐτὸ ἀκριβῶς προειδοποίησε μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες καθηγήτριες τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Βελιγραδίου, ἡ Δρ. Smilja Anđamon, εὐρισκόμενη στὸ στρογγυλὸ τραπέζι ποὺ διοργάνωσε τὸ Κίνημα γιὰ τὴ Σερβία, ὅταν μὲ ἀφορμὴ τῆ συνάντηση τῆς εὐρωπαϊκῆς ομάδας ἡ Τριμερῆς Ἐπιτροπὴ στὸ Βελιγράδι ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου ἕως 2 Νοεμβρίου τὸ 2014 ἀπεκάλυψε γιὰ πρώτη φορὰ ὅτι οἱ ΗΠΑ, τὸ Βατικανὸ καὶ ἡ Γερμανία συνῆψαν μυστικὴ συμφωνία τὸ 1976 σὲ 11 σημεία, ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρεται στὴν «ὀλικὴ καταστροφή τῆς Ὁρθόδοξης». Οἱ συμμετέχοντες τῆς

μυστικής συμφωνίας ήταν ξεκάθαροι, όταν είπαν ότι η Όρθοδοξία πρέπει να αφαιρεθεί από τις παγκόσμιες επικοινωνίες ως θρησκεία, γιατί είναι η μόνη δυνατότητα ομογενοποίησης των Όρθοδόξων χωρών που έχει πολιτικές διαστάσεις, πράγμα που σημαίνει ότι η παγκοσμιοποίηση θα ήταν πολύ δύσκολο να πετύχει με την Όρθοδοξία. Με άλλα λόγια, η Όρθοδοξία και τα Όρθόδοξα έθνη είναι οί μόνοι πραγματικοί αντίπαλοι της παγκοσμιοποίησης. Άλλα έθνη δέν προκαλούν προβλήματα στην παγκοσμιοποίηση, επομένως ούτε η Κίνα ούτε οί χώρες του μουσουλμανικού κόσμου είναι σε θέση να προσφέρουν ένα νέο παγκόσμιο ήθικό σχέδιο.

Σήμερα, η Ρωσία αντιπροσωπεύει τὸ μόνο έναπομείναν εμπόδιο στὸ δρόμο τους γιὰ τὴν επικράτηση τῆς κυριαρχίας σὲ ὀλόκληρο τὸν κόσμο. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο ὁ κύριος στόχος τῆς Νέας Παγκόσμιας Τάξης εἶναι ἡ καταστροφή τῆς Όρθοδοξίας. Σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο, ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς γεωπολιτικὸς Zbigniew Brzezinski (Πολωνοαμερικανὸς πολιτικὸς ἐπιστήμονας, γεωστρατηγὸς καὶ πολιτικὸς πού ὑπηρέτησε ὡς σύμβουλος Ἐθνικῆς Ἀσφάλειας τῶν ΗΠΑ ἀπὸ τὸ 1977 ἕως τὸ 1981 στὴν κυβέρνηση τοῦ Τζίμι Κάρτερ) εἶπε: «Ὁ κομμουνισμὸς τελείωσε, ἦλθε ἡ ὥρα νὰ καταστραφεῖ ἡ Όρθοδοξία» («Intermagazin», 14.05.2014). Ἐπίσης, ὄχι λιγότερο διάσημος Samuel Huntington (Samuel Phillips Huntington, Ἀμερικανὸς πολιτικὸς ἐπιστήμονας, σύμβουλος, ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διευθυντῆς τοῦ Κέντρου Διεθνῶν Ὑποθέσεων τοῦ Χάρβαρντ) ἔγραψε ὅτι «ἡ Ρωσία καὶ ὁ ὀρθόδοξος πολιτισμὸς της εἶναι ἀκατάλληλοι γιὰ τὴ Νέα Παγκόσμια Τάξη, γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀλλάξει αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς».

Ἔτσι καὶ ἀποφασίστηκε! Τὰ δυτικὰ γεωπολιτικὰ κέντρα ἐξουσίας ξεκίνησαν μίᾱ ἀποφασιστικὴ ἀναμέτρηση με τὴν Όρθόδοξη Ἐκκλησία, με στόχο τὴ διάλυση καὶ τὴν πλήρη καταστροφή της. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄποψη, ἡ ἀμερικανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν ἐπέλεξε τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἐπιβλαβῆ κεφαλή του, προκειμένου νὰ διευκολύνει τὴν ὑλοποίηση τῶν σχεδίων τῶν παγκοσμιοποιητικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου. Με άλλα λόγια, ἡ ἀμερικανικὴ διοίκηση χρησιμοποίησε τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἐπιρροή του στὸν ὀρθόδοξο κόσμο, τὴν ὁποία ἀπολάμβανε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, γιὰ νὰ πετύχει τοὺς γεωπολιτικοὺς καὶ γεωστρατηγικοὺς στόχους της. Πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ἔκριναν σωστά, γιατί μόνο ἡ Όρθόδοξη Ἐκκλησία παρέμεινε τὸ τελευταῖο εμπόδιο στὴν διατήρηση τῶν παραδοσιακῶν ἀξιών (πίστη, οἰκογένεια, πατρίδα καὶ παράδοση, καθὼς καὶ σεβασμὸς στὰ χριστιανικὰ δόγματα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων). Ἐπίσης, ἡ Όρθόδοξη Ἐκκλησία παρέμεινε ἡ τελευταία ἄμυνα ἀπέναντι σὲ ὅλα τὰ σατανικά, παθολογικά καὶ ἀποκλίνοντα φαινόμενα στὴ σημερινὴ ἐποχὴ.

Ἄν ἀναλύσουμε τὴ σημερινὴ κατάσταση στὴν Όρθόδοξη Ἐκκλησία, καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κύρια αἰτία τῶν τεράστιων ἀναταραχῶν σὲ ὀλόκληρη τὴν Όρθόδοξη Ἐκκλησία βρίσκεται στὴ μὴ κανονικὴ ἀπόφαση τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου Α' νὰ εἰσβάλει βάρβαρα στὴ δικαιοδοσία τῆς κανονικῆς Οὐκρανικῆς Όρθόδοξης Ἐκκλησίας, τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, καὶ ἄλλοῦ. Οἱ Όρθόδοξοι Χριστιανοὶ παρακολουθοῦν με δυσπιστία καὶ τρόμο καθὼς ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἔλαβε τὴν ἀπόφαση νὰ

προσαρτήσει τμήμα μίας άλλης Τοπικής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν κανονικὴ του ἐπικράτεια, ἐνῶ κήρυξε ἐκεῖνες ποὺ ὅλες οἱ Τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες θεωροῦν σχισματικές, ὡς μέρος τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας.

Ἦταν ἀκριβῶς αὐτὲς οἱ ἐνέργειες τοῦ παραβάτη τῶν κανόνων τοῦ Πατρ. Κωνσταντινούπολης ποὺ πυροδότησε τὴ σπῖθα τῆς σύγκρουσης στὴν Οὐκρανία καὶ ξεκίνησε ἓνα κύμα κρατικοῦ τρόμου ἐναντίον μελῶν τῆς κανονικῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, μὲ τὴ μορφή σύλληψης καὶ παρενόχλησης ἀρχιεπισκόπων, καθὼς καὶ τὸν διωγμὸ τῶν μοναχῶν ἀπὸ τὰ μοναστήρια τους.

Ἡ οὐκρανικὴ κυβέρνηση προχώρησε ἓνα βῆμα παραπέρα, υἱοθετώντας τὸν νόμο 8371 ποὺ ἀπαγορεύει τὴ δραστηριότητα τῆς κανονικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας! Θέλουμε νὰ ὑπογραμμίσουμε ὅτι στὴ μακρὰ ἱστορία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας δὲν ἔχει συμβεῖ ποτὲ νὰ ἀπαγορεύσει κανεὶς τὸ ἔργο μίας κανονικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας! Ἀναμφίβολα, εἶναι ἓνας νόμος ποὺ εἰσάγει διακρίσεις, ὁ ὁποῖος παραβιάζει βασικὰ δικαιώματα, πρῶτα ἀπ' ὅλα, τὸ δικαίωμα στὴν ἐλεύθερη ἔκφραση τῆς θρησκείας, καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς τοῦ τρόπου ἄσκησης τῆς πίστεως. Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ γνωστὴ Βουλγάρα δικηγόρος Rumjana Chelakova (πρῶην εἰσαγγελέας καὶ δικαστῆς) ἐκτίμησε ὅτι σὲ σχέση μὲ αὐτὴ τὴ σκανδαλώδη πράξη «θὰ πρέπει νὰ ἀπευθυνθεῖ σὲ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς (ΟΗΕ καὶ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης), δίνοντας ἔμφαση στὴν παραβίαση βασικῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ποὺ ἀπαριθμοῦνται στὸ Διεθνὲς Σύμφωνο γιὰ τὴν Προστασία τῶν Ἀστικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐλευθεριῶν· στὴν εἰδικὴ ὁδηγία τῆς ΕΕ γιὰ τὴν ἀναστολὴ τῆς θρησκευτικῆς μισαλλοδοξίας· καθὼς καὶ ἀναφορὰ στὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Ἀμέσως μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν πράξη, ὁ πρόεδρος τῆς Οὐκρανίας Β. Ζελένσκι ἀνέφερε στὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως ὅτι τὸ οὐκρανικὸ κοινοβούλιο ψήφισε νόμο γιὰ τὴν κατάργηση τῆς κανονικῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ βρίσκεται σὲ κανονικὴ ἐνότητα μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας. Ἱστορικὰ μιλώντας, ἡ πρώτη ἔδρα τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας βρίσκεται ἀκριβῶς στὸ Κίεβο, ὅπου ἰδρύθηκε τὸ πρῶτο ρωσικὸ κράτος. Πνευματικὸ κέντρο τῆς Ρωσίας τοῦ Κιέβου καὶ τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι τὸ μοναστήρι τοῦ Κιέβου-Πετσέρσκ Λαύρας, τὸ ὁποῖο ἰδρύθηκε τὸ 1015 ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀντώνιο, ὁ ὁποῖος ἀσκήτεψε στὸ μοναστήρι τῆς Ἐσφιγμένου, ὅπου ὑπάρχει ἀκόμη ἓνα ἐρημητήριό του, τὸ ὁποῖο τιμᾶται ὡς χῶρος λατρείας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴ μὴ κανονικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν παραχώρηση αὐτοκεφαλίας στὴ σχισματικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας, πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι μεταξὺ τῶν μητροπολιτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ὑπῆρξαν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐναντιώθηκαν σθεναρὰ σὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφαση. Ἀνάμεσά τους εἶναι καὶ ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφεῖμ, γνωστὸς εἰδικὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ κανονικοῦ δικαίου, ὁ ὁποῖος ἔθεσε ὑπόψη τῆς Συνόδου ὅχι μόνον μίαν ἐξαντλητικὴν μελέτη, στὴν ὁποία διέψευσε πειστικὰ τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ παρουσιάστηκαν στὴν ἔκθεση τοῦ Προκαθήμενου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ στίς προφορικὲς του εἰσηγήσεις ἄσκησε δριμεῖα κριτικὴ στὴ λεγόμενη «Συνοδικὴ ἐνοποίηση» τῶν σχισματικῶν. Ὁ Μητροπολίτης Σεραφεῖμ ὑπογράμμισε ὅτι τὸ λεγόμενο «ἐνωτικὸ

συμβούλιο» δὲν ἦταν ἔγκυρο, γιατί ἀποτελοῦνταν ἀπὸ λαϊκοὺς, ἄρα καὶ ἡ χορήγηση αὐτοκέφαλου καθεστῶτος σὲ αὐτὴ τὴν ἀνύπαρκτη «ἐκκλησιαστικὴ» δομὴ ἦταν ἐπίσης ἄκυρη (μεταξὺ ἄλλων, ἦταν παρῶν καὶ ὁ Πέταρ Ποροσένκο - παρατήρηση τοῦ συγγραφέα). Ἐπισημαίνει περαιτέρω ὅτι ὅλες οἱ προσπάθειες νὰ δικαιολογηθεῖ ἡ «κανονικὴ ἀνομία» ἀντιπροσωπεύει μίαν ἀνώμαλη κανονικὴ πρακτικὴ, ἡ ὁποία «μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μόνο μὲ τὴν ὀθωμανικὴ σκλαβιά τῆς Ἐκκλησίας» καθὼς καὶ τὴ δύσκολη περίοδο κατὰ τὴν ὁποία πολλές τοπικὲς Ἐκκλησίες ἐξαρτιόνταν ἄμεσα ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν «ἀμφισβητήθηκε ἡ κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ τάξι τῶν ἱερῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων».

Ἐπίσης στὴν Λετονία γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας συνέβη ὁ πρόεδρος μίας χώρας (Eglis Levits) νὰ ὑποβάλλει στὸ ἐθνικὸ κοινοβούλιο (Sejm) σχέδιο νόμου γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ καθεστῶτος τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔχει τὸ καθεστῶς τῆς αὐτονομίας ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μητροπολίτη Κουρδιάσοφ. Γιὰ νὰ γίνῃ ἀκόμη περισσότερο κατανοητὸς ὁ παραλογισμὸς, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τονισθεῖ ὅτι τὸ αἴτημα ἀπευθύνθηκε στὸ ἐθνικὸ κοινοβούλιο, στὸ ὁποῖο ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία εἶναι Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Λουθηρανοί, ἐνῶ τὰ μέλη τῆς Ὀρθόδοξης πίστεως ἐκπροσωποῦνται μόνο μὲ ἓνα μικρὸ ποσοστό.

Εἶναι σημαντικὸ νὰ θυμόμαστε ὅταν πρόκειται γιὰ τὴ Ρωσικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅτι κατὰ τὸν 20ὸ αἰῶνα ἔδωσε αὐτονομία καὶ ἀνεξαρτησία στὶς ἐκκλησίες τῆς σταῖ κράτη πού χωρίστηκαν ἀπὸ τὴ Ρωσία. Σὲ ἀντίθεση μὲ αὐτὴ τὴ στάση, ἀπὸ τὸ 1918, ὅταν ἡ Λετονία κέρδισε τὴν ἀνεξαρτησία της, ἄρχισε νὰ διώκει τοὺς Ὀρθόδοξους καὶ νὰ ἀπαιτεῖ χωρισμὸ ἀπὸ τὴ Ρωσικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία - ὡς μητέρα Ἐκκλησία. Κατὰ τὴ δευτέρη δεκαετία τοῦ 20οῦ αἰῶνα, οἱ ἀρχὲς τῆς Λετονίας κατέσχεσαν 28 ἐκκλησίες, ἔκλεισαν ἐκκλησιαστικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, ἐνῶ τὸ ἓνα τέταρτο τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας κατασχέθηκε.

Προφανῶς, δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι οἱ ἐπιθέσεις στὴν κανονικὴ Οὐκρανικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἐσφιγμένου ἔγιναν σχεδὸν ταυτόχρονα. Ἐπιπλέον, εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι αὐτὴ ἡ ἱστορία δὲν θὰ τελειώσει μόνο ἐκεῖ! Σὲ σχέση μὲ αὐτό, ὁ Δρ Veljko Duric Misina, προειδοποιεῖ ὅτι ὅταν πρόκειται γιὰ τὸν Ἄθω, τὰ ἐπόμενα μοναστήρια πού θὰ «πρέπει νὰ πειθαρχήσουν» θὰ εἶναι τὰ σλαβικὰ.

Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ γεωπολιτικοὶ σχεδιαστὲς καὶ οἱ βοηθοὶ τους ἀπὸ τοὺς κύκλους ὀρισμένων τοπικῶν αὐτοκέφαλων Ἐκκλησιῶν, πού ἔχουν τὴν ἴδια ἀποστολὴ νὰ καταστρέψουν τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, σκοπεύουν νὰ ἀρπάξουν τὴν περιουσία καὶ τοὺς πιστοὺς της σὲ ὅλες τὶς χῶρες, ὅπου ὑπάρχει διασπορὰ τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἰδρύοντας νέες «ἐκκλησίες», τὶς ὁποῖες «νομιμότητα», ὅπως στὴν περίπτωση τῆς Οὐκρανίας, θὰ δίνῃ ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Ὅταν πρόκειται γιὰ μεμονωμένες τοπικὲς αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, ἐδῶ ἐννοοῦμε πρῶτα ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνες τὶς Ἐκκλησίες καὶ τοὺς ἀξιωματούχους τους, πού ἔπασαν στὸν πειρασμὸ τῶν αἱρέσεων τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τοῦ παπισμοῦ, τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ τοῦ μοντερνισμοῦ καὶ συνέβαλαν στὸ νὰ εἶναι οἱ ἐκκλησίες τους σὲ σχέση ὑποτέλειας μὲ δουλοπρεπεῖς ἐνέργειές τους στὶς κρατικὲς ἀρχὲς

τῶν χωρῶν, στίς ὁποῖες δραστηριοποιούνται.

Σχετικὰ μὲ τὴν παραχώρηση «νομιμότητας» στίς νεοϊδρυθεῖσες «ἐκκλησίες» ἀπὸ τὸν Προκαθήμενο τῆς Κωνσταντινούπολης, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ὑπενθυμίσουμε στοὺς σχεδιαστές τοῦ ἀγγλοσαξονικοῦ γεωπολιτικοῦ χάρτη τοῦ κόσμου ὅτι θὰ πρέπει νὰ συμβιβαστοῦν μὲ τὸ γεγονός ὅτι ἡ αὐτοκρατορική περίοδος τοῦ αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου εἶναι πολὺ πίσω μας, ὅταν ἡ αὐτοκρατορική ἐξουσία μποροῦσε νὰ πάρει παρόμοιες ἀποφάσεις. Τότε ἡ ἔδρα τοῦ Πατριάρχου, ὅπως εἶναι καὶ σήμερα, ἦταν στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καθόταν καὶ ὁ Βυζαντινὸς Αὐτοκράτορας καὶ βρισκόταν ἡ ἔδρα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Συγκλήτου (Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου). Ὡστόσο, ἐκείνη ἡ περίοδος ἔληξε ὀριστικά, τὴν Τρίτη 29 Μαΐου 1453!

Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἰδιαίτερα ὀδυνηρὸ γιὰ τὸν συγγραφέα αὐτῶν τῶν γραμμῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ καταγωγή εἶναι ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία, τὴν Καισάρεια, στὴν Καππαδοκία, ὡστόσο ἡ ἀφοσίωσή του στὴν υπεράσπιση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολὺ μεγαλύτερη, πρὸ σημαντικῆ καὶ πρὸ πολύτιμης ἀπὸ τὴν πρωτοκαθεδρία τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ἐπικεφαλῆς του!

Ἐπόμενο βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς σύσφιξης τοῦ περιδεσμοῦ γύρω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ μὲ στόχο τὸν διαμελισμὸ της, εἶναι οἱ προσπάθειες ἐκδίωξης τῆς ἀδελφότητας τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὴν ὁποία ἐνεργεῖ ὁ νέος διοικητὴς Ἄθω, πρῶην Ὑπουργὸς Ἄμυνας, ἀπόστρατος στρατηγός, Ἀλκιβιάδης Στεφανῆς. Αὐτὸς ὑποσχέθηκε νὰ ἐπιτύχει τοῦτο πρὶν ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 2024, ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ προγραμματισμένη συνάντηση τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου Α΄ μὲ τὸν Πάπα Φραγκίσκο. Ὁ νέος διοικητὴς τοῦ Ἄθω ἔλαβε ἐντολὴ νὰ ἀδειάσει τὸ μοναστήρι μέχρι τὰ τέλη Νοεμβρίου, ὅποτε ἔχει προγραμματισθεῖ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ Φανᾶρι μεγάλη ἀντιπροσωπία τοῦ Βατικανοῦ, γιὰ νὰ γιορτάσει τὴν ἐπέτειο τῆς θρονικῆς ἐορτῆς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, ὁ Ἀλέξανδρος Στεφανόπουλος, εἰδικὸς στίς ἐκκλησιαστικὲς σχέσεις εἶπε ὅτι ὁ προηγούμενος διοικητὴς τοῦ Ἄθω, Ἀναστάσιος Μητσιάλης, παραιτήθηκε ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ ἐμπλακεῖ στὴ «στρατιωτικὴ ἐπιχείρηση» κατὰ τῶν μοναχῶν τῆς Ἐσφιγμένου. Παρεμπιπτόντως, οἱ μοναχοὶ τῆς Ἐσφιγμένου ἔχουν μεγάλη ὑποστήριξη, γιατί αὐτὸ πού συμβαίνει εἶναι ἡ κατάργηση τοῦ ἀβάτου – ἡ ἀπαγόρευση εἰσόδου ὀρισμένων κατηγοριῶν ἀνθρώπων στὴ μοναστικὴ κοινότητα. Ἡ ἔννοια τοῦ ἀβάτου εἶναι – ὄχι μόνο ἡ ἀπαγόρευση εἰσόδου γυναικῶν στὸ Ἅγιο Ὅρος, ἀλλὰ καὶ ἐνόπλων προσώπων. Τὰ περισσότερα μοναστήρια τὸ καταλαβαίνουν καὶ γι' αὐτὸ ὕψωσαν τὶς φωνές τους γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς Ἐσφιγμένου.

Ὅλοι οἱ ἀντίπαλοι τῆς Μίας Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, πού ἐνσαρκώνονται στὸ φίδι Anaconda πού σφίγγει τὸν περιδεσμο γύρω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ τὴ θανατηφόρα ἀγκαλιά του, πασχίζουν νὰ καθιερώσουν τὴν ἔδρα τοῦ «Ἀνατολικοῦ Πάπα» πού θὰ εἶναι μόνο μία μεταβατικὴ κατάσταση πρὸς τὴν ἐνότητα μὲ τὴ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

Συγκεκριμένα, τὸ Βατικανὸ βιάζεται νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἔνωση μεταξὺ Ρώμης καὶ Κωνσταντινούπολης, γιὰ τὴν ὁποία ἔχουν ἤδη μιλήσει οἱ Φαναριῶτες ἀξιωματοῦχοι, ἐνόψει τῆς 1700ῆς ἐπετείου τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (2025). Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὁ προκαθήμενος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Φαναρίου στὶς ΗΠΑ, Ἀρχιεπίσκοπος Ἐλπιδοφόρος (Λαμπρινιάδης), πραγματοποίησε διάλεξη μὲ θέμα: «Τὸ μέλλον τῶν σχέσεων Ὁρθοδόξων-Ρωμαιοκαθολικῶν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες», στὸ Πανεπιστήμιο Fordham στὸ New York, ὅπου δήλωσε ἀποφασιστικὰ τὴν ἔνωση μὲ τὴ Ρώμη. Στὸ πλαίσιο αὐτό, ὁ Πάπας Φραγκίσκος καὶ ὁ ὁμοϊδεάτης του Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος Α΄ σχεδιάζουν νὰ τιμήσουν τὴν 1700 ἐπέτειο τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ 2025. Πρόθεσή τους εἶναι νὰ τὸ κάνουν ἀκριβῶς στὴ Νίκαια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, στὴ σημερινὴ Τουρκία, ὅπου ἔγινε ἡ Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (325).

Κύρια ψευδῆ διδασκαλία τῶν παπικῶν εἶναι ὅτι ὁ Ρωμαῖος Πάπας δὲν εἶναι ὁ πρῶτος μεταξὺ ἴσων σὲ τιμὴ (Primus inter pares), ὅπως πάντα ἀποδέχεται ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ὅτι εἶναι καὶ ὁ πρῶτος στὴν ἐξουσία, δηλ. χωρὶς ἴσο (Primus sine paribus). Μὲ ἄλλα λόγια, «εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους πατριάρχες καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ»! Αὐτὴ ἡ ψευδῆ δαιμονικὴ διδασκαλία, ποὺ εἶναι συνέπεια τῆς ὑπερηφάνειας τῶν Ρωμαίων παπῶν, προῆλθε πρὶν ἀπὸ τὸν 11ο αἰῶνα καὶ τὸ μεγάλο σχίσμα μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, δηλ. ὁ διαχωρισμὸς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴ Μία Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία – τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ἔγγραφο μελέτης ποὺ παρουσιάστηκε στὶς 13 Ἰουνίου 2024 στὴ Ρώμη ἀπὸ τὸν καρδινάλιο Kurt Koch, ὑπεύθυνος γιὰ τὰ οἰκουμενικὰ θέματα, καὶ τὸν Mario Grech, Γενικὸ Γραμματέα τῆς Παγκόσμιας Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων. Σὲ ἐκεῖνο τὸ ἔγγραφο «προτείνεται» στὶς χριστιανικὲς Ἐκκλησίες νὰ δεχθοῦν στὸ μέλλον τὸν Πάπα ὡς «ἐπίτιμο ἀνώτερο». Κοιτάξτε τί σκέφτηκαν – τὴ φανταστικὴ ὑπεροχὴ τοῦ «Πάπα ὡς Ἐπίτιμου Ἀνωτέρου» (Πρωτεῖο), μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ συσκοτιστεῖ ὁ πραγματικὸς λόγος, ποὺ εἶναι ἡ αἰώνια ἐπιδίωξη τῆς παπικῆς πρωτοκαθεδρίας ἔναντι ὅλων τῶν Χριστιανῶν.

Εἶναι περισσότερο ἀπὸ προφανὴς ὁ λόγος ποὺ σήμερα ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησία χρησιμοποιεῖ τὸ γνωστὸ λατινικὸ τέχνασμα καὶ προωθεῖ τὴν ἰδέα, ὅπως λένε – «μίας νέας κατανόησης καὶ μίας διαφορετικῆς ἄσκησης παπικῆς πρωτοκαθεδρίας, ποὺ θὰ πρέπει νὰ συμβάλλει στὴν ἀποκατάσταση τῆς χριστιανικῆς ἐνότητας». Προκειμένου νὰ ἐξαπατηθοῦν οἱ Τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ νὰ συσκοτιστεῖ ὁ πραγματικὸς λόγος, προτείνεται ἀκόμη καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀνάγνωσης τοῦ δόγματος τῆς Α΄ Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ, ἡ ὁποία Σύνοδος τὸ 1870 διακήρυξε τὸ ἀλάθητο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας σὲ δογματικὰ θέματα, καὶ ἄρα ὡς τὸν ἀνώτατο νομοθέτη καὶ κριτὴ ὀλόκληρης τῆς χριστιανικῆς οἰκουμένης.

Ἐν κατακλείδι, θὰ θέλαμε νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι εἶναι περισσότερο ἀπὸ σαφὲς ὅτι μὲ τὴν ὑπογραφή τῆς Ἐνώσεως τὸ 2025, ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησία θέλει νὰ ἐπιτύχει τὴν παπικὴ πρωτοκαθεδρία μὲ κάθε κόστος, τὴν ὁποία ἀγωνίζεται ἐδῶ καὶ αἰῶνες.

Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἀναφέρουμε ὅτι τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου

(+604), όταν δὲν γινόταν λόγος γιὰ εἰσαγωγή τέτοιων δογμάτων καὶ καινοτομιῶν στὴ χριστιανικὴ θεολογικὴ σκέψη, ὅπως τὸ λεγόμενο παπικὸ ἀλάθητο, ὁ ἴδιος δηλαδὴ ὁ Ἅγ. Γρηγόριος ὁ Μέγας ἔγραψε στὸ Βιβλίο VII, Ἐπιστολὴ 33:

«.....ὅποιος ἀποκαλεῖ τὸν ἑαυτοῦ, ἢ θέλει νὰ λέγεται, Οἰκουμενικὸς Ποιμένας εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντίχριστου, γιατί ὑπερήφανα τοποθετεῖ τὸν ἑαυτοῦ πάνω ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους».

Στὸ τέλος, ὅπως δηλώνει ὁ Maksim Kostenko, θρησκευτικὸς ἀναλυτὴς, πρῶην ἀναπληρωτὴς ἐπικεφαλῆς τοῦ Συνοδικοῦ Τμήματος τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας γιὰ Ὑποθέσεις Νεολαίας, ἡ παροῦσα δίωξη τῆς κανονικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας δὲν εἶναι συνέπεια τῆς στρατιωτικῆς σύγκρουσης μεταξὺ Οὐκρανίας καὶ Ρωσίας, ἀλλὰ ἔχει πολὺ βαθύτερες ρίζες. Ἀφετηρία τῆς θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν οἱ αἰώνιες προσπάθειες τῶν γεωπολιτικῶν ἀντιπάλων τῆς Ρωσίας νὰ ἀποσχιστοῦν ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς, μετατρέποντας τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν ἐδαφῶν σὲ μία δύναμη ποὺ εἶναι ἔτοιμη νὰ πολεμήσει ἰδεολογικὰ καὶ ἐπίμονα ἐναντία στὸ ρωσικὸ κράτος. Ταυτόχρονα, εἶναι πολὺ σημαντικὸ νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι ὁ βασικὸς ρόλος δόθηκε στὴν ἀναμόρφωση τοῦ πνευματικοῦ κώδικα τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ἡ Ὁρθόδοξη πίστη ἦταν ἀνέκαθεν τὸ πιὸ σημαντικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἐνότητος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, οἱ ἀντίπαλοι τῆς Ρωσίας ἐνδιαφέρονταν πάντα γιὰ τὸν παπισμὸ στὰ ἐδάφη τῆς καὶ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς ὑπεροχῆς τοῦ καθολικοῦ κόσμου σὲ αὐτά. Γι' αὐτὸ τὸ σχέδιο εἶναι πολὺ σαφὲς καὶ συνίσταται στὴν προσπάθεια καταστροφῆς τῆς κανονικῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, προκειμένου ἀργότερα νὰ ἀπορροφηθεῖ ἀπὸ τὴ σχισματικὴ “Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας” καὶ στὴ συνέχεια νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὴν Οὐκρανικὴ Ἑλληνοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

Αὐτὰ εἶναι τὰ οὐσιαστικὰ σχέδια καὶ οἱ στόχοι τοῦ Φαναρίου καὶ τοῦ Βατικανοῦ, νὰ ἐπιτύχουν τὴ «συγκρότηση μίας ἔνωσης» μὲ ὅποιονδῆποτε τρόπο, ἔστω καὶ μὲ τὸν πιὸ ἀφύσικο τρόπο, ποὺ θὰ φαίνεται ὅτι εἶναι δυνατὴ, στὴν πραγματικότητα, ἐφικτὴ καὶ ρεαλιστικὴ ἢ ἐπανεένωση τῶν Ὁρθοδόξων καὶ Καθολικῶν καὶ νὰ τὸ πετύχουν χωρὶς νὰ ἀλλάξουν τὶς ἀρχὲς τῆς διδασκαλίας τους (δογματικά).

Δυστυχῶς, τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ δὲν εἶναι μαχητὲς, ἀλλὰ κρῦοι καὶ ἀδιάφοροι παρατηρητὲς. Βλέπουμε ὅτι κάποιες τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες σιωποῦν, γιὰ νὰ μὴ ἀντιταχθοῦν στὶς κρατικὲς ἀρχές, ἂν σιωποῦν οἱ μητροπολίτες, ἂν οἱ μοναχοὶ σιωποῦν, τότε ποῖος θὰ μιλήσει, ἀγαπητὴ ἀναγνώστη. Ποῖος θὰ ὑπερασπισθεῖ τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας καὶ τὴν Ἁγία Του Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, δηλαδὴ τὴ μοναδικὴ - Ὁρθόδοξη. Ποῖος εἶναι αὐτὸς ποὺ θὰ μιλήσει!

Ἄν δὲν ἀντιδράσουμε, οἱ πρόγονοί μας θὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τοὺς τάφους τους. Αὐτοὶ τόσα ὑπέφεραν γιὰ τὴν πίστη μας, γιὰ τὴν Πατρίδα μας, καὶ τί κάνουμε ἐμεῖς;

Καθῆκον μας εἶναι νὰ ὑπερασπισθοῦμε τὴν πίστη μας, τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Διότι γεννηθήκαμε Ὁρθόδοξοι, καὶ ὡς Ὁρθόδοξοι θὰ

τελειώσουμε τή ζωή μας. Καί δέν θά γίνουμε ποτέ παπικοί, οίκουμενιστές, μοντερνιστές ἢ φιλελεύθεροι, οὔτε ὑποστηρικτές κανενὸς σατανικοῦ, παθολογικοῦ καὶ παρεκκλίνοντος φαινομένου τῆς ἐποχῆς μας.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γίνῃ δημόσια ἔκκληση σὲ ὅλες τὶς Τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες γιὰ ἀπομόνωση ὅλων τῶν πνευματικῶν ἀσθενῶν ἐπισκόπων (πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων, μητροπολιτῶν, ἐπισκόπων κλπ.) γιὰ χάρι τῆς ἐνότητος τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας - τῆς μόνης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἢ ὁποία ἀπειλεῖται στὴ σημερινὴ ἐποχῇ, περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε στὴ μακράϊωνη ἱστορία της.

Ὁ κ. Διογένης Δ. Βαλαβανίδης εἶναι Πρόεδρος τοῦ «Κέντρου Προστασίας τῆς Χριστιανικῆς Ταυτότητος» καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Θρησκευμάτων «Κέντρου Γεωστρατηγικῶν Μελετῶν» Βελιγράδιου.

[Πηγή](#)